

[Glensgård]

er noget overraskende for mig at få dem fremført af en socialdemokrat, valgt på Færøerne.

Til sidst – jeg har et enkelt lille minut – skal jeg sige til statsministeren vedrørende hans tanker på arbejdsmarkedsområdet – nu har statsministeren jo ikke været her hele dagen –: jeg vil gerne erklære mig enig med statsministeren. Vi vil gerne stille den arbejdskraft til rådighed, der er, med de ideer, som vi har. Vi har nogle fra 1975, men statsministeren er formentlig også bekendt med, at vi har nogle fra 1980, og dem fra 1980 går, ud over at beskæftige sig med det private arbejdsmarked, også på det offentlige. Vi er enige med statsministeren i, at det er bedre at få udført nogle offentlige opgaver betalt over arbejdsløshedsunderstøttelsen, end det er, at folk bare går på understøttelse. Vi er 100 pct. enige med statsministeren, og det skal ikke skille os ad, at regeringen før i tiden har skældt os ud for vores tanker. Vi er glade for, at regeringen, statsministeren, socialdemokratiet er kommet så vidt i deres tanker, at de også mener, at det er urimeligt, at vi bare bruger 15 mia kr. om året på arbejdsløshedsunderstøttelse uden at få udført arbejde for dem.

Til slut vil jeg gerne sige til statsministeren, at det, det drejer sig om, er naturligvis konstruktiv tankegang, som statsministeren nævner. Det, det drejer sig om, er naturligvis, at vi ikke blot skal fremføre kritik uden at tænke nytænkning. Jeg vil gerne sige til statsministeren – uanset om statsministeren tror, hans tanker er nytænkning eller ej; det er sådan set ligegyldigt – at fremskridtspartiet er klar til at indgå i et samarbejde om de tanker, og så må vi se for en gangs skyld at få folketinget delt anderledes op: fremskridtspartiet, socialdemokratiet og muligvis venstre og konservative med også, og så må vi se, om de små forligspartier og venstrefløjen vil finde sig i det. Men det kommer de til.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til fru Ingerlise Koefoed, skal jeg sige, at der er så glædelig mange, der har meldt sig til den fortsatte debat, at vi nu må holde pause kl. 18.30, når fru Ingerlise Koefoed har talt, og genoptage mødet kl. 19.45.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt først takke statsministeren for den orientering, vi fik her om de tanker, statsministeren gør sig om de forhandlinger, der har fundet sted med landbruget. Jeg har tidligere på dagen i min ordførertale sagt noget til statsministeren om, hvilke tanker vi gjorde os om hans forslag om beskæftigelse, ligesom jeg også har udtrykt vores meget store interesse for det bud, der er sket med A. P. Møller, og for de optimistiske linjer, der kan ligge i det. Derfor skal jeg ikke gå nærmere ind på, hvad statsministeren sagde nu, men det vil vi meget gerne have mulighed for i forskellige forbindelser at vende tilbage til.

Til finansministeren, som var blevet lidt pikeret over, at jeg sagde, at denne finanslov uddybede skellet mellem dem, der ikke har noget, dem, der ikke er noget, og dem, der har noget, vil jeg godt sige, at jeg talte, og det gjorde jeg bevidst, og det gjorde jeg med overbevisning, om nogle tendenser, som jeg kan aflæse dels af finansloven, dels af den lovgivning, der har fundet sted her i folketinget i den senere tid. Det er da klart, at der på finansloven stadig er store overførsler af den art, som finansministeren omtalte, men det kan dog ikke være skjult heller for finansministeren, at disse overførsler er mindre, end de plejer at være, og at der er udsigt til, at de vil blive fortsat mindre i de kommende år.

For mig er der ikke meget tvivl om, at en skattereform ville give en langt bedre omfordeling end den omfordeling, der nu finder sted via finansloven, og jeg vil godt spørge finansministeren, eller hvem der ellers måtte have lyst til at høre efter: hvornår får vi et udspil til en anden skattepolitik, og hvornår får vi igen mulighed for at diskutere rentefradragsreform med socialdemokratiet og med andre partier, der måtte være interesserede?

Til hr. Camre vil jeg gerne sige, at jeg var lidt rørt over det skønmaleri, som hr. Camre stod heroppe og malede. Jeg fandt måske, at det netop var et skønmaleri, at det ikke havde så forfærdelig meget forbindelse med den virkelighed, som omgiver os, og som hr. Camre vel også må have fået øje på af og til. Hr. Camre sagde f. eks., at socialdemokratiet havde fastholdt den sociale lovgivning.